

Publicerad 2008-07-05 08:00 av Pot Pourri

"resa" tur och retur

från stanken av fisk och av död; Isos

**** inåt ****

mellantid är så enkel
mellan samtalen
vet allt
så blir det
mellan raderna
och jag kollar klockan min vana trogen
vet allt
så blir det

och varje gång slår du mig med häpnad
och jag vet
att jag ännu inte vet och alla år är inte alls förgäves

och från att ha ordats med k-pist
och jag har knäckt min sista kod
har en värme utan dess like lagt sig
runt allt
jag inte vet

och tretton timmar tele var en baggis
och krypande dagar för nära
tre minuter leenden bakom luren
värt allt
och aldrig har det där med skedar
varit viktigt
förrän nu

och det går runt och runt och minnen föder
varann i inåtspiral

på djupet
gör korsdrag i magen lätt hukande
skyddande
som när mer och mer blir för lite
och för lite är för stort att ta in

för nära alldeles för nära
och igång är vändningen
inom är sprängningen och vissheten av att kärlek var större
än här
än oss
än nu och själv
och ens gömda svartnäste av samlad osäkerhet reser sig
och just då

just då
medan överraskningens uppbyggda förväntan
självnärd av fasa dubbelt upp
blandad med vilsen glädje och tystnaden

tystnaden
blir total

då

kommer bilden av eken
den varma hedens doft
vattnet som inte kan ses och din långsamma vandring uppåt
skuggan från trädet där minnen samlas
och jag på knä
och du på knä
och molnens rusande dans och händers möte
och tysta tal ljuder
genom fingrars fläta

och jag vill inte veta
inte veta en gång till om resor över vatten
leriga hamnar och trasiga kroppar
trälårar tunga och än tyngre skepp
och trossrappens blodstänk på segel

ryggar för korta och vänner som svek
vill inte veta
igen

och nere vid sjön sjunger lom
det är dags nu att vända åter mot byn

** utåt **

blickar bak över axel
och många tvivlare har glömt
att tillit och drömt om kärlekens eld
är skapat och satt för att vara

brända kullar av österns sol
och mur invid väg mot gränder
där barnen gråter och mödrars väntan
på båten som snart lägger till

många har glömt dom dofter som bär
på sorg och på kryddor av ångestens hetta
och fransar hängde vid knän och hals
fiskstank i hamn och rens utmed backen

dog på en lerig gränd invid tunnor
och båten lastades klart
av fjortonde sekels handel och blodet
var allas vara

nu fattas mig intet så sänd mig det namnet
sänd mig för barnet gråter
jag lovade komma åter till eken

på väg utmed muren igen mot kullen
vid sjön där lommen hörs sjunga
och krona av ek gör skugga
där sitter jag åter på knä än en gång
och lyssnar på tysta tal

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pot Pourri med Poeter.se id #21470 innehar upphovsrätten